

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnništva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Češka konferencija.

V Ljubljani, 2. novembra.

Včeraj sešli so se v Pragi odposlanci vseh čeških frakcij na posvetovanje, katero obrača nase pozornost političnih krogov. Na tej konferenciji, ki je le nekak pripravljalni sestanek za nameravani shod vseh čeških poslancev, zastopane so vse dežele krone češke in že to ni brez pomena, če se uvažuje, da so doslej zastopniki iz Češke in z Morave hodili po raznih potih in si celo nasprotovali pri važnih in nevažnih rečeh.

Konferencija ima namen, ustvariti temelj skupnemu in složnemu postopanju vseh parlamentarnih zastopnikov čeških, in da se doseže, določila se bodo nekatera vprašanja, najnujnejša za narodni prospeh, pri katerih je složno postopanje mogoče navzlic obstoječemu nasprotstvu mej strankami. Prvotno imela je konferencija bistveno drugačen namen. Prvi so sprožili to misel moravsko-češki poslanci in sicer kmalu potem, ko jim je grof Taaffe z odpustom ministra-rojaka barona Pražaka nedvoumno pokazal, da ne reflektira več na njihovo podporo in na njihove glasove. Stranka dvornih svetnikov, ki se je nekadaj tako preširno ločila od ostalih čeških po-

slancev, spoznala je pri tej priliki vso svojo onemoglost. Pri zadnjih volitvah zmagali so ti gospodje le s pomočjo vladnega aparata, a že tedaj so se na svojo žalost prepričali, da nimajo večine naroda več za soboj, nego da se volilci vse bolj in bolj navzemajo mladočeškega duha. To spoznauje je napolnilo moravsko-češke poslance, da so zopet začeli premišljati o skupnem delovanju z drugimi češkimi zastopniki in plod tega premišljevanja je bil nasvet, naj se skliče konferencija vseh čeških poslancev in naj se določi nov narodni program. — Staročehi oklenili so se tega nasveta s sumno gorečnostjo. Kakor se lovi utopljenik za peno, tako so se oni poprijeli te ideje, računajoč, da bodo prišli zdaj na krmilo, ker bodo na konferenciji imeli s pomočjo Moravanov in veleposestnikov absolutno večino. Z neverjetno najivnostjo so se nadejali, da se jim bodo Mladočehi kar na lahko udali, oziroma, da bi se narod obrnil od Mladočehov, če bi ti ne hoteli postaviti se na stališče, določeno na tej konferenciji. — Te nadeje pa so splavale po vodi. Mladočehi so se gledé konferencije držali zelo rezervirano, trdeč, da oni ne morejo zapustiti stališča, na katerem stojé, da ne morejo zatajiti ven in ven narodnega programa, na čigar podlogi so bili izvoljeni, in ker so Staročehi uvideli, da se njihove nakane ne dajo uresničiti, so odnehali in dognalo se je sporazumno, naj določijo posebni odposlanci predmete obravnavam bodoči konferenciji. Ti odposlanci sešli so se, kakor rečeno, včeraj in prav radovedni smo, kakov uspeh bodo imela njih posvetovanja.

Staročeska glasila povdarjajo, da morajo odposlanci posebno skrbno uvaževati vse okolnosti glede ustanovitve nove državnozbornske desnice. Staročehi želé obnoviti „železni obroč“, v katerem so oni igrali sicer važno a narodu češkemu le malo koristno ulogo; oni bi radi oživili desnico, postali zopet vladna stranka, katera bi podpirala grofa Taaffea sistem, kakor še pred dvema letoma in kakor ga podpirajo še danes moravsko-češki poslanci in v to svrhu zastavljajo sedaj ves svoj upliv, menceč, da bi jedina in složna češka stranka hitro privabila k sebi vse nekdanje zaveznike in za njimi tudi samega grofa Taaffea.

Sodimo, da se odposlanci čeških frakcij ne bodo mogli zjediniti za ta nasvet. Narod češki zdrobil je sam železni obroč in razpršil bivšo desnico, ker ni bil zadovoljen z vladnim sistemom, niti s podpiratelji tega sistema, svojimi poslanci. Mladočeški poslanci voljeni so bili kot nasprotniki desnice in Taaffeovega regima, delali so doslej vladi odločno opozicijo in imajo narod za seboj le dokler se ne maknejo s tega stališča. Nam se vidi naravnost nemogoče, da bi mladočeški odposlanci vzprejeli stavljeni nasvet, ker bi morali s tem zatajiti svoja politična načela in vso svojo preteklost. Ako bi pa to storili, obrnil bi se narod od njih in volil druge zastopnike. Izključeno je torej, da bi bilo pridobiti mladočeške poslance za zvezo z elementi, udanimi grofu Taaffeu, unetim za zloglasne punktacije in nasprotnimi vsemu, kar tirjajo Mladočehi v imeni naroda.

Neverjetno pa je tudi, da bi se privrženci staročeske stranke oklenili mladočeških nasvetov, to je, da bi se postavili na državnopravno stališče in se izrekli za odločno in brezozirno opozicijo. Tega že z ozirom na veleposestnike ne bodo storili in zato tudi ni pričakovati, da bi se na konferenciji doseglo popolno sporazumljenje vseh čeških strank in frakcij. Nasprotstva so deloma načelna, deloma taktična, na vsak način pa vsaj sedaj še nepremostna.

Navzlic temu pa ne bode konferencija ostala brez vsega pomena, ampak nadejati se je, da bode obrodila dober sad. V nekaterih vprašanjih so namreč češki poslanci popolnoma jedini in ker je več takih aunjnih vprašanj, združili se bodo na skupno delovanje gledé njih in tako morda vendar navzlic vsemu drugemu nasprotstvu kaj dosegli, česar bi drugače ne mogli. Namesto sloge v vseh vprašanjih, dosegla se bode sloga v nekaterih, a že to bode ne samo praktične vrednosti, ampak bode gladilo pot nadaljnemu porazumevanju. Kjer so stranke poštene in se boré za pravico in za korist naroda; tam se dá navzlic vsi razliki v mnenji vendar le to doseči, kar se je zadnji čas, žal, da brez uspeha, tudi v nas ponavljalo in nasvetovalo, namreč: in necessariis unitas.

LISTEK.

Čakal je na engagement.

(Češki spisal Bogdan Kaminský, preložil Vinko.)

Prihaja mi na misel vitka, slabo oblečena postava z obritim, skoro ženskim obrazom, kot sem jo bil prvokrat zagledal pred nekaj leti v gledališki selski družbi zadnje vrste. Bil je to ljubimec in junak družbe, ki je z vodjo imela vsega skupaj štiri osebe. Vodja je bil igralec značajev, igral je intrigante, šarže, tragične in komične očete in sploh vse, kar ga je doletelo. Ženske uloge, napovedovanje, spuščanje in vzdigovanje zagrinjala, vse to je bilo složno razdeljeno mej ravnateljico in gospodično Kfinecko. Sicer pa je napovedoval, kdor baš ni bil na prizorišču. Kadar je bilo treba za igro več oseb, igral je ta ali oni dve, tudi tri uloge. Prišel je izza kulis ter govoril z drugim glasom, ogrnil si kakov plašč, pred posebno izbranim občinstvom vzel si naglo drugo brado — in dobro je bilo. Igralo se je in ne igralo, jedlo in ne jedlo, kakor je naneslo.

Ime uboge družbe mi je že izginilo iz spomina. Le toliko vem, da sem se sešel z njo v Vo-

dolki. Prišel je takrat k meni prijatelj z vabilom, naj grem z njim v Vodolko, ako hočem videti zanimive ljudi. Nisem se dolgo pomišljal. Peljala sva se z železnico do Roztoka ter od tam preko Klecan peš prišla v Vodolko. Bilo je baš poludné.

Po selskem trgu sva krenila proti gostilni in v veži odprla vrata, držeča v dvorano.

Vzprejel naju je glasen, presunljiv vzkrík in tisti hip sva videla bežati mlado, razmršeno, boso žensko v obupnem negližjeji, v nočni umazani jopici in jednem samem krilu. Jedva je švignila pred nama, že jo je zakrilo kockovano pogrinjalo s postelje, namizen prt ali kaj takega, kar je kot draperija viselo na obeh straneh zagrinjala. Na drugem konci dvorane je bil priprost oder in tja je utekla pred nama ta grozna prikazen, koje divji beg je spravil v veliko zadrego naju in bledega mladiča, ki je planil od mize, pri kateri je baš obedoval, ter gledal naju s takim strmenjem, kot bi imel kako pošastno prikazen.

„Za Boga, Adolf, kaj pa delaš tu?“ vzklikne moj prijatelj ter mladeniču podá roko kot staremu znancu.

Po naključji sta se srečala tu dva znanca, ki sta nekadaj v zavodu sedela skupaj. Sodeč po izrazu njih obrazov, spravil je sestanek oba v zadrego.

„A?“ veli junak selske glumaške družbe ter imenuje prijatelja po imenu, stisnivši mu roko z nekakim obotavljanjem in sramom.

Prijatelj naju predstavi.

„Veseli me,“ dejal je dramatični umetnik; laskam si, da me je gledal delj časa.

Pokazalo se je, da si prijatelja po prvem utisu snidenja, kot se pogostem zgodí, nista imela ničesar več povedati, ko sta menjala prve fraze.

Jaz sem se oziral okolo.

Na levi pri vratih je bila miza, pri njej dva stola in na njej v dveh krožnikih nekaj grdega in brezbojnega, kar se je le z veliko domišljijo in po lastni pokušnji moglo spoznati za cmoke.

Sreča, da je moja pozornost drugam obrnilo zakašljanje za odrom. Junak je bil v očitni zadregi. Segel je v temne, kodraste lase, o katerih se je moglo po pravici soditi, da bržkone niso bili česani z glavnikom od zadnjega striženja.

„Oprostite, vstal sem šele pred kratkim časom,“ veli mi igralec, videč, da ga motrim. „Danes nismo imeli skušnje, torej nič opravila.“

Kašljanje za odrom se ponovi.

„Bodete li igrali nocoj?“ vprašam ga, samo da bi kaj rekel. Bilo mi je nekako mučno . . .

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. novembra.

Državni zbor.

V soboto se snide državni zbor. Finančni minister predložil bo koj v prvi seji državni proračun za leto 1893 in prosil, naj se reši po skrajšani obravnavi. Ako bi ta nasvet vlade zadel ob večji odpor, zahteval bode finančni minister, da se dovoli budgetni provizorij do konca meseca marcija. V prvi seji opirali se bodo tudi Nemci in sicer liberalci in nacionalci. Nacionalci stavili bodo gledé razpusta Liberškega obč. sveta poseben predlog, in sicer nujni predlog, čigar nujnost se bode brez dvoma odklonila; levičarji bodo vlado interpelovali za uzroke razpustu in grof Taaffe je že obljubil takojšnji odgovor. Privolil bode tudi, da se začne debata o njegovem odgovoru. Praktičnih konsekvencij vsa ta debata ne bo imela; Nemci se bodo pač vpirali, ker jih pečejo očitane jim veleizdajske tendence. — V parlamentarnih krogih se zopet enkrat razširja vest, da se bo dr. Smolka umaknil Chlumeckemu, na čigar mesto bi prišel dr. Kathrein.

Gospodska zbornica.

Cesar imenoval je 21 novih članov gospodske zbornice in sicer večinoma pristaše nemško-liberalne stranke. Konservativnemu klubu bode pristopilo šest teh novih članov, deset levičarskemu, ostali pa bodo pristopili srednji stranki Med novimi člani so samo štirje Slovani, trije Poljaki in dalmatinski deželni glavar, Hrvat grof Vojnovič. — Podpredsednikom gospodske zbornice imenovan je namestu kneza Czartoryskega knez Alfred Windischgrätz.

Koroški liberalci.

Nemško-liberalna stranka sklicala je na dan 6. novembra shod stranke ter povabila nanj tudi vse levičarske poslance. Zvonec bode nosil znani baron Dumreicher. Doslej se še nič ne vé, ali bodo tudi drugi nedomači poslanci prišli.

Češki deželni zbor.

Koj po državnem zboru, torej po Božiču, se snidejo dež. zbori. Posebno se zanima politični svet za dež. zbor češki, ker bodo tam prišlo znova v razpravo punktacije. Nemški listi pripovedujejo že sedaj, da bodo levičarji zahtevali, naj se dež. zbor razpusti, če bi ne hotel rešiti predlog. Oficijozna „Sonn- und Montags Zeitung“ se tudi bavi s tem upravičenjem ter opozarja levičarje, da bi bile punktacije za razpustom dež. zbora definitivno pokopane, ker bi novovoljeni poslanci ne bili vezani na punktacije.

Mladočeški banket.

V predvečer konferencije odposlancev napravila je mladočeška stranka svojim somišljenikom z Morave sijaven banket. Gostom je napil dr. Vaclav Škarda in naglašal, da so končno tudi moravski Čehi spoznali, da je samo z radikalno opozicijo kaj doseči ter zato volih dra. Tučka. Za moravske Mladočehe zahvalil se je dr. Tuček, katerega je zbrano odlično občinstvo burno pozdravilo. Rekel je, da pomeni zmaga njegova pri volitvi, da moravski Čehi poznajo svoje dolžnosti in so pripravljene boriti se za prava in za celokupnost dežel češke krone. Dr. Herold napil je v krasnih besedah slovanski vzajemnosti, dr. Edvard Gregar pa je rekel: Mladočeški program je jasen. Vse kar zahtevamo, je samostalnost češke države na podlagi naših svetih prav Staročehi pravijo sicer, da tudi stojte na podlagi drž. prava, ali vprašanje je, kako si je tolmačijo in ali se bomo mogli z njimi dogovoriti kako je doseči. Dve poti sta nam odprti: Po jedni poti hodili smo pod vodstvom Staročehov dvanaest let, a dosegli nismo ničesar; druga pot je radikalna

„Nocoj ne. Igrali smo včeraj in slab obisk smo imeli. Prišlo je kakih devet ljudij. Kaj je to...“

„To je malo,“ opomnim in ta hip so se mi smilili ubogi glumači.

„O, ko bi to bilo le vsak dan!“ potoži junak ter si zapne sukno do vratu, da bi se ne videla srajca, ki že dolgo ni bila oprana. „Časih pride po pet, šest ljudij... niti igrati se ne more, ne skupi se niti za svečavo. Ljudje dobé novce nazaj in predstave je konec.“

„In vi greste lačni spat in lačni vstanete,“ mislil sem si. „A motiva vas, vi obedujete,“ velim na to.

Žensko obličje junakovo zarudí

„O prosim,“ pravi. „Končal sem že“

To je grozno, mislil sem si, ko smo šli čez nekaj časa po vodolskem gaju. To je grozno, kakó živé ti ljudje! Gledališče, kaka strašna, grozna moč je to, da spravi človeka v tako bedo, da se srce krči o njenem pogledu. Lahko bi se reklo: svobodno življenje, slava... a za Boga, kakšna slava, ko v pozabljeni vasi, v slabi krčmi, z lačnim želodcem v cunjah igrate pred nekoliko malomarnimi ljudmi, ki vas gledajo, a ne s takim zanimanjem kot komedijo s punčkami ter vas pusté polagoma a dolgo umirati od glada. Igrati pred ljudmi, ka-

ter vas jedva trpé mej seboj, ako ne gledajo na vas kot na zavržence... Slava... ta norost, strašna, obupna laž, tema, propast... Tu se ne dá govoriti o častihlepiji, tu se mora talent, in ko bi tudi bil, ubijati z obupnimi odnošaji... tu v tem groznem životarjenji od dné do dné je velik, kot jaz mislim, le tisti, kdor si ohrani le malo iskro v ugodnejšo usodo, kdor se sploh ne izpotačne, ne pade práv na dno... A spomnil sem se svojega življenja, tega, kar je zadelo mene, spomnil sem se tega, zaradi česar človek žrtvuje svojo bodočnost, vse življenje svoje, svoj pokoj, svojo srečo, srečo in mir dražih svojih zaradi nečesa, kar je negotovo, zaradi meglenih nadej, katerih se ne more uresničiti nobena, zaradi nečesa, česar tisoč ljudij ne umeje, nad čimer majo z ramami in kar je za te ves svet... spomnil sem se svojih bojov, svojega trpljenja in zatajevanja svojega, spomnil sem se, kaj me je vleklo, zakaj sem trpel in kaj me čaka za vse to... primerjal sem sebe s temi ljudmi, svoje življenje z njihovim življenjem... in umel sem, zakaj morejo trpeti glad, zakaj morejo prenašati bedo, in vedel sem, zakaj morejo mreti in boriti se za nekaj, kar bržkone boja niti vredno ni... (Dalje prih.)

Vnanje države.

Beligranski župan v zaporu.

Javili smo že, da je preiskovalni sodnik dal zapreti Beligranskega župana Milovana Marinkovića in oba podžupana Ilića in Veljkovića, ker so nekoga trgovca zaradi tihotapstva obsodili na 74 duij zapora in prisilnega dela, čeprav bi tega ne smeli po zakonu. Pravosodni minister ukazal je izpustiti zaprte dostojanstvenike proti primerni kavciji. Kazenska obravnava, pri kateri se bodo še druge sa movoljnosti odkrile, vršila se bo te dni. Radikalna stranka izgubi vsled tega mnogo svojega ugleda mej Beligraskimi meščani.

„Sovraštvo proti Rusiji.“

Bismarckov organ „Hamburgische Nachrichten“ priobčil je pod gorenjim naslovom jako zanimiv članek, kateri zasluži splošno pozornost. List piše: O nobeni drugi državi se ne trosijo takšne neresnice, kakor o Rusiji. Kar pišejo nemški, angleški in avstrijski listi, nadkrilja najsmelejše izrodke bujne domišljije ameriških reporterjev. Če se kje primeri kaka nesreča, takoj dokazujejo listi, da jo je zakrivila Rusija. Njo dolžé, da so v Bolgariji nezakoniti odnošaji, ona je kriva vsega zla, kar ga je na svetu, odkod to sovraštvo? Z avstrijske in angleške strani moči je govoriti o nekaki koliziji interesov, mej tema dvema državama in Rusijo vodi se že dlje časa odkrit boj in to z vsemi sredstvi. Ni se torej čuditi, da odmeva to tudi iz časopisja. V drugi vrsti izvira sovraštvo od demokratičnih elementov, ker je Rusija glavna ovira, da se v Evropi ne uvedejo razmere, kakor bi bile po volji demokratom. Vrh tega pa so vsi židi nasprotniki Rusije, ker ona ni židom naklonjena. Če se vse to uvažuje, se ni čuditi silnemu sovraštvu. Slabo in nevarno pa je grditi Rusijo, katera ima pred soboj sijajno bodočnost. Šesti del vsega sveta je ruska zemlja, Rusije kulturni uspehi v Aziji so velikanski, nje vojska je največja na svetu, in kar se tiče nje finančnih razmer, je treba omeniti, da še nihče ni zgubil pri ruski državi svojih denarjev, česar o drugih državah ni moči trditi. Notranje razmere Rusije ne brigajo Nemčijo in tudi gledé Črnega morja ni treba skrbeti. Čim bo dobila Rusija ključ v roke, zaprla bo hišna svoja vrata in se zopet obrnila proti Aziji. Anglija naj sama varuje svoje interese. Nemčija ne more v vojni z Rusijo nič pridobiti, pač pa sila mnogo izgubiti.

Priprava za italijanske volitve.

Bivši minister Micelli razvil je pred svojimi volilci v Cosenzi svoj program in zavračal trditve, da je trojna zveza kriva velikega deficita. Trojna zveza ima namen varovati najvišje interese Italije in evropski mir sploh in je močno povzdignila ugled vse države. — v istem zmislu govoril je tudi bivši državni tajnik Rosano v Averi na Siciliji. Sploh je konstatovati, da se je doslej večina vseh kandidatov izrekla za trojno zvezo; protivniki še vedno molče in se samo pripravljajo, tako da jih bodo vladni elementi najbrž prehiteli.

Štrajk v Carneauzu.

Štrajkujoči rudarji lotili so se zopet dela. V nedeljo vršil se je splošen shod vseh delavcev, na kateri so prišli tudi radikalni vodje Clémenceau, Pelletau in Millevoye. Ker je družba vzela odpuščenega delavca-župana zopet v delo, ker je vlada pomilostila obsojene delavce, udali so se štrajkujoči

rudarji, ker so si v svesti, da se jim vlada ni mogla upirati, da so torej zmagali s svojimi tirjatvami.

Dopisi.

Ex Radeč pri Zidanem mostu 1. novembra. [Izv. dop.] (Pozor pri volitvi župana!) Pred 14 dnevi so bile pri nas občinske volitve. Imamo par Nemcev v našem tržiču in pa nekaj domačinov, ki bi radi s temi Nemci hodili. Na čelu Nemcev stoji naš zdravnik g. dr. Mahr, podpirajo ga pa naš notar g. Schönwetter in nekateri tržani. Posrečilo se je nemški stranki, da je zmagala v prvem volilnem razredu. Voljeni so sledeči kandidatje: gg. dr. Mahr, Schönwetter, Čamernik, Koschel, Rižnar in Küssel. Prvi trije se za Nemštvo ob Savi silno zanimajo, g. Koschel je bolj indiferenten, ravno tako g. Rižnar, g. Küssel, c. kr. davkar, pa že bolj na nemško stran obrnjen. V drugem razredu je g. Scheyer jedini Nemec, v tretjem so vsi narodni

Boj gre zdaj za župana, katerega bode voliti prihodnjo soboto.

Proti dozdanjemu županu g. Juvančiču gre boj od nemške strani in jemlje se v poštev g. Rižnar. Pošten mož, tudi dober za župana, samo to je sitno, da ga dvojica dr. Mahr in Schönwetter protežujeta; mož jima je moral obljubiti koncesije gledé nemškega upliva v administraciji našega županstva, ker se tako ognjevito Nemci zanj potegujejo. Da dobijo Nemci g. župnika na svojo stran so g. Rižnarju sufirali, naj se izjavi, da stoji na podlagi katoliškega shoda v Ljubljani. Na to limanico se je nemara naš sicer jako pametni g. župnik usedel. Z njegovo pomočjo se bodo morda tudi drugi občinski odborniki iz drugega in tretjega razreda potegnili za g. Rižnarja. Ne bom rekel, da je g. Juvančič preveč naroden, ali on je osebno neprijatelj naših Nemcev in to brez pardona.

Narodni volilci naj premislijo, ako bi ne bilo dobro, „katoliško podlago“ g. Rižnarja dati na zadnjo polico in računati s kandidaturo sedanjega župana g. Juvančiča. G. Juvančič je neodvisen mož in mu nič ni na tem, če se kakemu g. Nemcu zameri ali ne. On je tudi že veliko let županoval in, kakor se vidi, dobro gospodaril. Ni vse jedno, ako ta ali oni v našem tržiču župani. Kako bodo v „Deutsche Wacht“ ter v Ljubljanskem „Wochenblattu“ vpili, da je Nemštvo ob Savi udrlo v slovensko trdnjavo. Našim Nemcem ne gre toliko za to, da oni gospodarijo s premoženjem kake občine, za to so časih neveseli in časih preleni, gre jim le za to, da lahko rečejo: ima ves zastop nemško barvo in da oni župana držijo na vrvcu. Naši Nemci mislijo tudi ločiti se od kmetov in za naš trg ustanoviti posebno občino. Ne vem, če bode to dobro za kmete, ker zdaj se lahko vse v jedni občini z manjšimi stroški opravi in kmet naj zmiraj gleda v občinskih stvarih na to, da s svojim uplivom malo ob tleh drži trško gospodo, kateri je kmet prav za prav le molzna krava. Naj tedaj volilci drugega in tretjega razreda v soboto dobro pazijo na to, kako bodo volili; zmiraj bodo naši ljudje najbolje v političnih stvareh uganili, ako ravno nasprotno temu ravnaajo, kar jim svetujejo gospodje dr. Mahr, Schönwetter ali Scheyer; slednji je sicer precej miren Nemec. Naj se pozabi na osobne mržnje, kjer gre za čast dežele. Nemški naši kolovodje še ničesar niso storili v prid naše občine, nobenih zaslug nimajo za deželo, za ljudstvo, ki jih redi; — tudi ne najdem ne pri tem in ne pri onem Bog ve koliko duševnega razvitja, da bi jih bilo zaradi večje duševne moči posebno čislati in ubogati; tudi v socijalnem življenju se ti močje s svojimi družinami od nas družih tržanov močno ločijo in to še kako. — Torej pozor, g. volilci, pri volitvi župana prihodnjo soboto v našem trgu ob Savi.

Naše upravništvo prejelo je sledeči popravek: Spoštovanemu upravništvu „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani.

Na podlagi §. 19 tiskovne postave se naj v tamošnjem cenjenem listu št. 246, tiskani dopis iz Celja „Celjski glavar in nemške šole“ popravi v prvi po prejemu tega popravila izišli številki lista „Slovenski Narod“ sledeče:

Nij res, da bi bila nova šola na Laškem šulferanjska šola, temveč ta šola je javna ljudska šola;

nij res, da bi se bil jaz udeležil otvoritve le gori imenovane šole, bil sem tudi pri otvoritvi dru-

gih ljudskih šol s slovenskim poučnim jezikom, tako n. pr. pri sv. Jederti dne 5. vinotoka 1890;

nij res, da bi bil jaz ukrep visokega c. kr. štajerskega deželne šolskega sveta gledé nemške šole v Konjicah predrugačil;

res je pa, da sem sam popisoval bre z priin odgovarjanja nemške in slovenske roditelje v Vojniku in Konjicah, ker se mi je po visokem c. kr. štajerskem deželnem šolskem svetu zaukazalo, to osobno izvršiti.

Celje, dne 31. vinotoka 1892.

C. kr. okrajni glavar:
Dr. Wagner.

Domače stvari.

— (Voditelju deželne vlade gospodu dvornemu svetniku baronu Heinu) poklonil se je včeraj mestni zastop pod voditeljstvom gospoda župana in pa narodna društva Ljubljanska pod voditeljstvom čitalničnega predsednika dra. viteza Bleiweisa. Na ogovor gospoda župana odgovoril je gospod dvorni svetnik v gladko tekoči slovenščini: da bode vedno rad pospeševal razvoj občine, katere pripadnik je v smislu obstoječih zakonov vsled svojega imenovanja za voditelja deželne vlade postal. Omenjal je, da je že prejel od naučnega ministra pismo glede zidanja novega gimnazijskega poslopja in da se je isto tako nadejati skorajšnje rešitve vprašanja o zgradbi poslopja za poštni in brzojavni urad. Tudi je obljubil pospeševati za razvoj mesta tako važno premestitev vojaške bolnice in vojaškega preskrbovališča. Konečno je izrekel priznanje za dosedanje uspešno delovanje mestnega zbora in nado, da se bode mestne uprave vse prebivalstvo složno udeleževalo. Pri predstavljanji mestnih odbornikov in členov mestnega magistrata zanimal se je gospod dvorni svetnik zlasti za odbornika Prosenca, po katerem je še posebej vprašal. — V imenu društev „Čitalnica“, „Slov. Matica“, „Sokol“, „Slovensko društvo“, „Dramatično društvo“, „Glasbena Matica“, „Pisateljsko društvo“, „družba sv. Cirila in Metoda“, „Ljubljana“, „Slavec“ in „Veteransko društvo“ ogovoril je gospoda dvornega svetnika gospod dr. vitez Bleiweis-Trsteniški naglašujoč, da društvom, katerih odposlanstva se mu poklanjajo, je smoter duševni, gmotni in politični napredek slovenskega naroda in da zato, ker so si v svesti, da so delovala vedno lojalno in strogo v mejah zakonov, smejo pričakovati blagonaklonjenosti vlade. Gospod dvorni svetnik odgovoril je po priliki tako-le: Literatura, telovadba in umetnost so za vsak narod velicega pomena, ker deloma krepé teló, deloma pa dajo duši onega vzvišenega užitka, katerega potrebuje za oddih od napornega vsakdanjega truda. Hvalevredna je torej naloga slovenskih narodnih društev in jaz Vam, gospoda, morem dati zagotovilo, da bodo v meni in v cesarski vladi vedno nahajala pospeševalca svojih namenov. — Naprošeni smo konstatovali, da je mej korporacijami, ki so se poklonile minuli teden načelniku dež. vlade, dvornemu svetniku baronu Heinu, bilo tudi vodstvo gremija kranskih lekarjev.

— (S pokopališča pri sv. Krištofu.) V velikih trumah potovalo je včeraj prebivalstvo Ljubljansko in iz bližnje okolice na mirodvor k sv. Krištofu. Navzlic toliki množini pešcev in voz je bil red po Dunajski cesti in po stranskih potih in ulicah, kakor tudi na pokopališčih res izboren, za kar gre našemu mestnemu redarstvu v resnici zaslužno priznanje. Posebno pohvalno omeniti nam je o tej zadevi novo sprejete redarje, ki so svoji nalogi popolnem ustregli. Pokopališče pri sv. Krištofu mrgolelo je lučic in vencev in nekateri grobi so bili res izredno lepo okrašeni. Na grobu našega prvega narodnega pesnika Vođnika bil je krasni venec Šišenske čitalnice z lepimi vezanimi trakovi. Očeta Bleiweis-a grob bil je letos nekako tužen, videli smo samo sveži venec njegove rodbine. Lepo okrašen je bil grob Jurčič-a, prav krasno piramida Resselnova, iznajditelja parobrodskega vijaka, posebno lepo pa skupni grob bratov Raičev, Levstikov in Železnikar-jev z jako ukusnimi piramidami, na katerih je bleketalo mnogo in mnogo lučic. Na grob Dežmanov so položili njegovi prijatelji hribolazci dva krasna venca planinskih cvetic. Na Čopa, Koritkota, Hradeškega in še na marsikaterega družih naših slovenskih odličnih mož pa se je že precej pozabilo; brez kinča so bili njih spomeniki. Pri piramidi telovadnega društva „Sokola“, katera je bilo jako lepo in ukusno okrašena, pelo je pevsko društvo „Ljubljana“ res iz-

borno tri žalostinke. Pri križu na starem pokopališču pa je pelo del. pevsko društvo „Slavec“ tudi tri žalostinke prav dobro. Petje obeh društev je poslušalo na tisoče občinstva. Vreme je bilo res krasno, toplo in jako prijetno, tako da smelo rečemo, da že dolgo vrsto let ne pomnimo tako krasnega praznika vseh svetnikov, ko letos. Obisk bil bi še mnogoštevilnejši, da se ni raznesla mej občinstvo neresnična vest, da bode pokopališče pri sv. Krištofu zaradi kolere zaprto.

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) poslal je Xy pet goldinarjev „kot odgovor na predrzne in čisto nedomoljubne napade na to družbo“. Ob jednom izraža pošiljatelj nado, „da se bo sklical kar najpreje mogoče shod rodoljubov iz vse Slovenije, na katerem naj bi se pretresale narodne potrebe in zahteve“.

— (Slovensko gledališče.) Na dan vseh svetnikov že tradicionalna igra „Mlinar in njegova hči“ privabila je včeraj toliko občinstva, da je bilo gledališče popolnoma razprodano, mnogi pa niti ustopnic niso mogli več dobiti. Vsi igralci, v prvi vrsti seveda gospa Borštnikova in gg. Borštnik, Danilo in Sršen želi so obilo zaslužene pohvale in s svojim igranjem marsikatero rahločutno gledalko ganili do solz. Uprizoritev je bila zelo skrbna, dekoracije pa tako izredno krasne, da se jih ni bilo nagledati.

— (Mrtvega našli so) včeraj zjutraj ob prehodu južne železnice preko ceste na Rožnika mizarskega pomočnika Malenšek-a, ki je bil po obrazu nekoliko pobit in s krvjo oblit. Pokojni bil je priden delavec in je delal več let pri c. in kr. dvornemu založniku g. Mathianu. Truplo so prenesli v mrtvašnico k sv. Krištofu. Raztelesenje bode pokazalo pravi vzrok smrti. Ker je le teško misliti na zločinstvo, sodi se, da je bil morda malo vinjen in da se je pobil, ko je obnemogel ter da ga je zadel mrtvoud.

— (Redek lovski plen.) Na lovu gospoda V. Ogorevca pod Škofeljo ustrelil je včeraj gospod dr. Dolenc malo dropljo ali malo amšo (Zwergtrappe), ptico, kakršne že okoli 30 let na Kranjskem ni bilo viditi. Izročila se je muzeju.

— (Ces. kr. okrajno sodišče v Cerknici.) Iz Cerknice nam poročajo: Ravnokar je došla vest, da je Njega Veličanstvo dovolilo ustanovitev okrajnega sodišča. Mej prebivalstvom trga in okolice zavladalo je nepopisno veselje. Zastave in streli naznanjajo radostno to vest.

— (Čitalnica v Celji) ima v nedeljo 6. novembra t. l. letošnje občno zborovanje s sledečim vspešnim: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročila tajnika in blagajnika. 3. Volitev novega odbora in revizorjev. 4. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Za mnogobrojno udeležitev prosi odbor.

— (Nov tamburaški zbor.) Kakor se nam poroča iz Celja, snujejo tudi tamošnji rodoljubi tamburaški zbor. Za početek štel bode Celjski tamburaški zbor 7 članov, a pomnožil se bode, kader bode nanesla potreba, lahko z člani akademiškega tamburaškega zbora v Gradci. Tako si pridobiva ta jugoslovanska godba vedno več tal tudi v naših slovenskih pokrajinah. Vivat sequens!

— (Nova hranilnica.) V Šmarji pri Jelšah ustanovilo se je, kakor se nam poroča, novo društvo „Hranilnica in posojilnica“, zadruga z neomejeno zavezo, katera je že registrovana. Poslovati začne na skorem.

— (Grozna nesreča.) V Doklecah pri Črni gori v Ptujem okraju šla sta kajzar Radošek in žena njegova po opravkih z doma in pustila svoja otroka, triletno deklico in dveletnega dečka, sama doma. Deklica zanetila je pod posteljo bratca ogenj. Deček ni mogel iz postelje in je zgorel, deklica pa se je zadušila, ker ni mogla iz sobe. Ko se je mati vrnila, našla je oba otroku mrtva.

— (Akademično društvo „Triglav“ v Gradci) sklenilo je zaradi notranjih društvenih razmer praznovati Preširnovu slavnost še le po novem letu. — Odbor za zimski tečaj 1892/93 sestoji iz sledečih gospodov: stud. med. Demeter vitez Bleiweis-Trsteniški, predsednik; stud. med. Emanuel Dereani, podpredsednik; stud. iur. Edvard Pajnič, tajnik; stud. iur. Josip Faganelj, blagajnik; stud. iur. Martin Zwitter, gospodar; stud. med. Anton Gregorec, knjižničar; stud. med. Bela Stuhec, odbornik-namestnik.

— (Izpred državnega sodišča.) Razsodba drž. sodišča, s katero se je odbila pritožba

občine Bistriške zoper koroški deželni odbor, vzbujala v nemških srcih silno radost, a „šmoki“, kateri jej po raznih listih dajéjo duška, je gotovo ne umejo sicer bi spoznali, da nima tiste načelne važnosti, katero jej pripisujejo. Razsodba je res neugodna, a principijelno važna je le v jednom oziru, kakor je vidno iz razlogov, iz katerih se je odbila. Drž. sodišče smatra obč. odbor za deželnemu odboru podrejen organ v vseh rečeh, katere izvršuje v izročnem področju, kjer torej ni samostalen, in kot takemu mu odreka pravico pritoževati se na državno sodišče. Torej samo v rečeh, v katerih ni obč. odbor samostalen, ampak dež. odboru podrejen organ, v takih rečeh mora dež. odboru dopisovati v uradnem jeziku, v drugih pa ne. Upamo, da ta neuspeh ne bo oplasil koroških rodoljubov, ampak da bodo z vsemi silami delovali, da priboré slovenskemu jeziku zakonito pristojéce pravice.

— (Kolera v tostranski državni polovici.) Najvišji zdravstveni svet na Dunaji konstatoval je, da je bilo dozdej v Galiciji v 51 dneh 136 slučajev kolere, na Češkem 1, na spodnjem Štajerskem 2 in na Dunaji 3 slučaji.

— (Električna razsvetljava v Pulji.) Občinski zastop Puljski sklenil je, da se vse mesto razsvetli električno, ker se je poskus električne razsvetljave v Via Serpia obnesel prav izborno.

— (Velika nesreča v cerkvi) pripetila se je v nedeljo mej božjo službo v Vinigori na Hrvatskem. Neka ženska začela je kričati, da se stolp podira, na kar je nastala silna zmešnjava. V gneči bilo je kakih 70 osob manj ali več poškodovanih, posebno žensk in otrok. Govori se, da je več mrtvih, ki so bili stlačeni.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 2. novembra. Cesar se je peljal danes zjutraj v Maierling in bil pri maši v ondotni samostanski kapelici. Cesarica peljala se je ob 7. uri zjutraj v kapucinski samostan, kjer se je dlje časa mudila pri rakvi pokojnega prestolonaslednika Rudolfa in tiho molila.

Dunaj 2. novembra. „Wiener Zeitung“ prijavlja izjavo distančnih jezdecev, v kateri zavračajo splošna očitanja „Berliner Tagblatta“ kot popolnoma neresnična in izmišljena, očitanja proti nadporočniku Miklosu pa žigosajo kot podla obrekovanja, ker je Miklos v vsakem oziru ravnal točno v zmislu določeb.

Krakov 1. novembra. Iz Dembije došel potnik zbolel za kolero, odnesli so ga v bolnico. V okolici konstatovali štiri nove slučaje kolere.

Razne vesti.

* (Kako se zabava belgijska kraljica.) Te dni obiskala je belgijska kraljica Bruseljsko opero in izrekla željo, ogledati si gledališko življenje za kulisami. Ravnatelj vodil jo je na to po gledališči in ji razkazoval vse priprave. Kraljica se je za vse zelo zanimala, si je ogledala stroje, garderobe, počastila posamne igralke in igralce z ogovori in naposled zlezla tudi na šepetalčev sedež, da si s tega mesta ogleda prizornico. Šepetalec je bil silno presnečen, ko se je moral umakniti, kajti kaj takega se mu pač še ni nikdar primerilo.

* (Klativiteza) prijeli so na Dunaji in sicer prav nevarnega. Imenoval se je baron Ritter-Zahony in delal dolgove, kjer je mogel. Visoki kavalirji podpisovali so mu menice, misleč, da je v rodu z znanimi Goriškimi Ritterji. — V Berlinu prevaril je neki „Steward Charles Scot“ ondotno diskontno banko za 21000 mark. Predstavil se je kot tajnik angleškega poslanstva in prezentiral ponarejen ček, katerega mu je neoprezni blagajnik izplačal. Moža iščejo na vse kriplje, pa ga ne morejo zaslediti.

* (Grozen umor.) Pri Dunajskem mizarju Konstantinu Seiboldu učil se je 18letni Janez Wittmann in s svojo ljubeznijo nadlegoval 16letno mojstrovno sestro Rozo. Ker ta jako nesramnega fantalina ni marala in ni hotela slušati njegovih nedostojnih prošenj, ubil jo je Wittmann v nedeljo zvečer z lesenim kladvom, potem pa šel naznaniti policiji, da je nekdo ubil sestro njegovega mojstra. Ko je prišla komisija na lice mesta in se je vršila preiskava, obnašal se je morilec tako sumno, da ga je sodnik dal zapreti. Fant je več ur tajil, naposled pa priznal, da je s kladvom udaril pošteno Rozo trikrat po glavi, ker se mu ni hotela udati. Izročili so ga sodišču.

* (Igra prirode.) Iz Sarajeva se poroča, da so sredi minulega meseca oktobra našli na Ivanplanini, visoki 1010 metrov nad morjem, še popolnoma svežih in lepih jagod. Dobiti jih je bilo tudi v gostilni, ki je na Ivanplanini za obiskovalce te gore.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavalno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gl. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, za znanovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od 2 škatljice se ne pošilja. 3 (42-15)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Tuji:

1. novembra.

Pri **Matei**: Schrecker, Horn, Burkhardt, Kellerman, Kaiser, Rühman, Spielman, Schnaderböck z Dunaja. — Winkler, Matzer, Kettner iz Gradca. — Czechak, Fuchs iz Brna. — Pl. Fichtenau iz Celja.
Pri **Stenu**: Celsi, Kondela, Elger, Fürber z Dunaja. — Dematir, Boskovits iz Budimpešte. — Troger iz Bejljaka. — Schröckenfuchs iz Trsta. — Zužek iz Kranja.
Pri **bavarskem dvoru**: Wach iz Ljubljane.

Umri so v Ljubljani:

30. oktobra: Cäsar Striegel, sobni slikar, 27 let, Ulice na Grad št. 12, kron. tuberkuloza.
31. oktobra: Viktor Schrey pl. Redlwerth, hranilnični uradnik, 38 let, Rožne ulice št. 7, jetika.
1. novembra: Janez Sajovic, čuvajev sin, 2 leti in 8 mesecev, Streliške ulice št. 11, hydrocephalus chron. — Franc Malenšek, mizarški pomočnik, 41 let, je bil na Bičiju mrtev najden — umrl za kapom. — Marija Kateržabek, tiskarjeva vdova, 76 let, Krakovske ulice št. 24, oslabiljenje. — Viljem Jeločnik, krojačev sin, 5 let, Rožne ulice št. 39, pyaemie.
V deželni bolnici:
29. oktobra: Antonija Pokorn, gostija, 52 let, emphysem.
31. oktobra: Helena Majetic, gostija, 73 let, marasmus.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. okt.	7. zjutraj	736.6 mm.	4.6° C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	737.2 mm.	14.4° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	736.9 mm.	11.0° C	sl. jzh.	jasno	
1. nov.	7. zjutraj	736.0 mm.	8.8° C	sl. vzh.	d. jas.	0.90 mm.
	2. popol.	734.7 mm.	15.8° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	734.1 mm.	11.8° C	sl. jzh.	obl.	

Srednja temperatura 10.0° in 11.9°, za 2.7° in 4.6° nad normalom

Dunajska borza
dné 2 novembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 96.55	gl. 96.65
Srebrna renta	96.35	96.45
Zlata renta	114.85	114.85
5% marcna renta	100.20	100.30
Akcije narodne banke	98.5	98.6
Kreditne akcije	311.25	310.50
London	119.60	119.70
Srebro	—	—
Napol.	9.53	9.53
C. kr. cekini	5.69	5.70
Nemške marke	58.72 1/2	58.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 140	gl. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	112	—
Ogerska papirna renta 5%	100	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 123	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gl. 191	—
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	236	—

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja, došle nam od več strani povodom prebitke izgube našega nepozabnega sina, oziroma brata, bratranca itd., gospoda

Maksimilijana Demšar-ja
dijaka VIII. gimn. razreda

in za mnogobrojno spremstvo do zadnjega počivališča izrekamo vsem najiskrenejšo zahvalo. Osobito nas veže dožnost, zahvaliti se gg. zastopnikoma gimn. učiteljstva pri pogrebu: c. kr. ravnatelju, velečastitemu gospodu Andr. Senekoviču in mnogozasluznemu gospodu dr. Svetini, dalje gospodom gimnazijskim pevcem in gospodom pevcom Škofjeloškega slov. bralnega društva za ginljivo petje, gospodom Škofjeloškim dijakom in bogoslovcem in gospodom dijakom osmošolcem za darovane prekrasne vence in za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu, kar nam je bilo v največjo tolažbo. Najtopleje se zahvaljujemo tudi za obisk in tolažbo v dolgi boleznij predrazega umrlega častitim gg. duhovnikom v Ljubljani in v Škofji Loki.

V Škofji Loki, dné 2. kimovca 1892.

(121) **Žalujoči ostali.**

Zahvala.

Čast mi je, izreči tem potom slavni Ljubljanski požarni brambi osobito njenemu načelniku gospodu Franu Doberletu, kakor tudi vsemu vodstvu in moštvu svojo najprisrčnejšo zahvalo za hitro pogasilno krutega ognja pri požaru dne 28. oktobra t. l. Priserčna hvala tudi gospodu zdravniku Fr. Fincu za prvo zdravniško pomoč gledé moje opekline, gospodu mestnemu županu Petru Grasselliju, komisarju gospodu J. Tomcu za prjazno tolažilo v najhujši bedi in sploh vsem prijateljem in znancem za prijazno sočutje moje nesreče. Ob enem izrekam še slavni banki „Slaviji“ osobito njenemu načelniku, gospodu Ivanu Hribarju za točno in vestno izplačilo škode, svojo najtoplejo zahvalo, ter bodi banka „Slavija“ radi solidnosti in točnosti vsakateremu najtoplejšje priporočena.

V Ljubljani, dné 2. novembra 1892.

(1217) **Oroslav Dolenc.**

Sveže došlo!

MAGGIJEV mesni ekstrakt
v posameznih kosih po 8 kr. pri Jan. E. Wutscher-ja nasledniku: Viktorju Schiffer-ju. (1099)

Pisar

z dobrimi spričevali, izurjen v vseh odvetniških in notar-skih poslih, išče primerne službe. Ustopi takoj. — Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1216-1)

Jubilejske ustanove.

Podpisana zbornica razpisuje s tem za l. 1892. osem cesar Franc-Jožefovih ustanov po 25 gl.

za onemogle obrtnike vojvodine Kranjske. Prošnje naj se vpošljejo zbornici do 20. novembra t. l. in priloži naj se jim od žup-nijskega in občinskega urada potrjeno dokazilo, da je prositelj kaki obrt samostalno (na svojo roko) izvrševal, da zdaj zaradi onemoglosti ne more več delati in da je ubog.

V Ljubljani, dne 25. oktobra 1892.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko.

(1193-3)

Valentin Lapajne

trgovec in posestnik

Franja Lapajne roj. Agnola
poročena.

Idrija

Ljubljana

dné 3. novembra 1892.

(1213)

MEJNARODNA PANORAMA

v „Tonhalle“.

Od danes do prihodnjega petka

IV. serija: (1167-8)

Betlehem, rojstvo Jezusovo, Jeruzalem, Božji grob, nadalje Egipt, Carigrad, Atene, Neapelj, Pompeji, Paris itd. itd.

Ustoppnina 10 kr., otroci in vojaki 5 kr.

Jutri v četrtek, dne 3. novembra 1892. leta

ob 3. uri popoldne

prijateljski shod

gostilničarjev in kavarnarjev

v gostilnici gospoda F. Tomc-a

„Pri vrtnarji“ v Gradišči.

(1214)

Za mnogobrojni obisk se prosi.

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Risalnice, risalni ogel, risalni čavlički, risalne šine, risala, predloge za ronde pisavo, peresa za ronde pisavo, škrikljati klinici, škrikljne ploščice, pisalne mape, pisalni papir, pisanke, šolske torbe, sepija tinta, jeklena peresa, predloge za pokončno pisavo, peresa za pokončno pisavo, sindetikon, bela kreda za tablo, nožičevke, mape za pisanke, tinte črne in barvaste, tintni gumi, tintni črtniki, črnilec, tintniki, kvadratna črtala, risalniki, risarski bloki, risarski papir, predloge za risanje, orodje za risanje. IV. (8)

Dalmatinsko vino

naravno, ukusno, prodaja na debelo po toli nizki ceni, da je

vsaka konkurenca izključena.

Častite kupce najuljudnejše vabi na obilo naročbo (1196-3)

s spoštovanjem

Ivan Vladiskovich

vinotržec, Voloska št. 35.

Za sezono!

Čast je najudaneje podpisanim naznanjati p. n. cenjenim naročiteljem, da so (1215)

prodajalne cene premogove

za sezono 1892/93 od 1. novembra t. l. nastopno določene:

I do	colnih centov	v vrečah po	52 kr.
10	20	„	50
20	30	„	48
30	50	„	46

Za colni cent

ter se premog brez daljnih troškov postavlja v hišo.

Celi nakladi po 200 colnih centov v vagonih po vsakokratnem dogovoru.

Ljubljanski trgovci s premogom.

! Bitka pri Kustoci !

Plastična slika
bitke pri Kustoci

v dan 24. junija 1866. leta

vidi se vsak dan od 8. ure zjutraj do 5. ure zvečer

v redutni dvorani.

(1189-3)

Ustoppnina ob delavnikih 20 kr. za osebo; ob nedeljah in praznikih 10 kr.

v dan 24. junija 1866. leta.